

Men av detta blev intet.

Måndagen den 23 mars blev inte alls så som vi trodde den skulle bli. Det skulle ha blivit en riktig höjdardag. Den fantastiska Erik Linder, skulle än en gång stå för underhållningen på vår medlemsträff. I föregående resumé uppmanade jag dessutom de medlemmar som inte var med vid hans första uppträdande hos oss att, *för guds skull missa inte detta*. Men av detta blev intet.

En farsot, en pandemi satte stopp för all vår verksamhet, såväl inom PRO som övrig föreningsverksamhet. I begynnelsen handlade det mest om att undvika större sammankomster och framför allt för landets äldre befolkning.

Detta ofattbara, det för oss så osannolika, det näst intill omöjliga har även nått oss här i Sverige. Vårt lilla, lilla Sverige. Sådant händer där ute i världen, men inte här. **Men nu har det ju hänt här, och det i allra högsta grad.**

Så fort vi slår på TV eller radio så rapporteras det om nya dödsfall och smittade, både här hemma och ute i världen. Så därför tänker jag lämna ämnet nu..., ja nästan i alla fall.

Inom sjukvården är det allmänt känt att man skämtar ganska grovt om allvarliga saker. Ett måste för att den empati man i grunden känner för människor som hamnat i svår kris, inte ska lyckas bryta ner personalen inom sjukvården totalt. Men innan vi helt lämnar detta tunga ämne, vill jag avsluta med en ganska lustig och helt sann historia om svårigheten att inse sakens allvar.

Jo, min syster behagade fylla år föregående söndag. Min syster hör definitivt till riskgruppen, med hjärt- och canceroperation o s v. Därför hade hon på det allra bestämdaste sagt ifrån sig all uppvaktning. Dotter och barnbarn var helt införstådda med det och tyckte hon gjorde alldeles rätt. Men, hos väninnan Karin hängde det nog upp sig lite grand. När min syster påpekade att även hon hörde till riskgruppen med flera hjärtinfarkter, och borde tänka sig för, *så kom det kloka svaret..* Ja men du fyller ju inte förrän på söndag, så om jag kommer nu på fredag istället så är det väl ingen fara.....

Är det någon som undrar?

Likt en stolt moder hoppas jag så innerligt att någon vill fråga hur det står till med mina små blåmesar i köksventilen. Fast jag bryr mig inte ens om att invänta frågan. Jo tack, säger jag ändå. Detta idoga par jobbar oavbrutet med att baxa in rejäla tussar genom ventilens smala springor. Torrt och fint fjolårsgräs, blandat med vackert grön mossa. Det är nog så nära en liten fågel kan komma en säng från t.ex Hästen.

Det gynnsamma vädret har kanske påverkat deras beslut att passa på att städa ur och renovera eller rent av bygga till, vem vet. Kanske är detta början till den ”bostadskarriär” som moderaten Dennis Wedin tror är det optimala i varje människas liv. I och för sig kan det vara befogat här. Blåmesparet lär få 8-16 små ägg som i sig inte kräver så stort utrymme innan de krupit ur skalet, men sen lär det väl bli livat i holken. Men den gamla rekommendationen att varje barn bör ha rätt till ett eget rum, är nog inte aktuell för denna familj. Då skulle deras lilla krypin i kvarteret Ventilen garanterat inte räcka till.

Man kan ju undra, *är* det verkligen samma par som kommer varje år? Så genast måste jag ju uppsöka mitt uppslagsverk för att få visshet. Hur gammal kan en blåmes bli? Jo, verket svarar mig, att den kan bli hela 12 år. Så då är det ju helt möjligt att det *är* samma fåglar som återkommer. Men eftersom dessa tättingar huserade här långt före min tid i bostadslängan, så det kan ju kanske vara äldste sonen (*eller dottern*) som har ärvt ventilen. Kanske är andra eller rent av en tredje generation.

Hur som helst ser jag fram emot, att i sinom tid får höra små pip inifrån boet. Ungarna hör när föräldrarna närmar sig, för då ökar pipande betydligt och då är det dags att flytta sig på behörigt avstånd så att matleverans kan ske. Tur för mamma och pappa att de föredrar myggor ochflugor eller små feta larver som verkar betydligt lättare att släpa hem än en leverans från McDonalds till hela barnaskaran.

Detta kommer inte att vara i evighet.

Detta kommer att gå över och livet går vidare för både folk och få. Vi ska bara streta oss igenom detta innan vi på nytt ser ”*lyset i tunneln,*” (*som hon sa den sprudlande Wenche Myhre.*)

Viktigt i dessa tider är att fånga in alla positiviteter vi kan hitta. Jag hittade en alldeles nu i skrivandets stund. Eller snarare var det Kent som levererade en. Han redan nu har ombokat Erik Linder till den 21 september. Så ingen har ju missat någonting, vi har ju allt det roliga kvar.

Så då får jag ju anledning att upprepa mig.

För guds skull missa inte Erik Linder den 21 september.